

Bevægelse, som jeg anser for berettiget og begrundet, og en Bevægelse, som jeg ikke tvivler om, man maa møde med Grunde imod Grunde — det Argument, siger jeg, som først og fremmest møder os, er, at den Fordring, der opstilles, er noget ganske Exceptionelt. Hvor har man set Mage til Slikt som at forbyde Kunstsmørret her i Landet? Ja, lad os saa dog se paa den Smørlovgivning, vi have her. Den Smørlovgivning, vi have indført i 1885, er ogsaa ganske exceptionel. Jeg spørger de Herrer: Hvor ville de vise os Mage til sliG en Lovgivning? Det ville de have ondt ved; der er ikke Mage dertil; det er noget fuldstændig Særligt. Thi hvad er den almindelige Lovgivning her imod Forfalskning? Vi ere Alle enige om, at Loven af 1885 er en Lov, der er beregnet paa at beskytte danske Borgere imod Forfalskning af Smør. Den almindelige Lovgivning mod Forfalskning siger, at den, som giver sine Varer ud for noget væsentligt Andet og Bedre, end de ere, er Straf undergivet, medens den, som kun giver sine Varer ud for det, de ere, naar Varerne ellers ere i Handelen, handler lovligt. Men overfor Kunstsmørret sige vi: Selv om der ingen Forfalskning er, selv om Du ikke giver Væren ud for Andet, end den er, saa straffe vi Dig dog alligevel, hvis Du ikke fører Dine Varer i den og den Bøtte, eller hvis Du skriver et andet Navn derpaa end Margarin. Dette er noget ganske Exceptionelt; det er Noget, der ikke er noget Sidsestykke til. De kunne ikke negte de Herrer, at der er noget fuldstændigt Abnormt i, at vi i een Kjelder forbyde Folk at handle med Kunstsmør, medens de i Kjelderen ved Siden af kunne handle med Kunstkaffe, Maltkaffe, eller hvad det nu kaldes, og i en tredie Kjelder forbydes det dem ikke at handle med Noget, som de kalde for Vin, men som aldrig har været i den fjerneste Berøring med Druerne. Den anden Kunsthandel er lovlig, men den med Vinen tror jeg ikke er ganske lovlig, og hvis vi havde en energisk Indenrigsminister, som for Alvor vilde tage dette Spørgsmaal under Overveielse og se vore Kjeldere efter, vilde han sandsynligvis kunne rømme ganske artigt op i dem i Genhold til vor almindelige Lovgivning. Dette er som sagt den almindelige Lovgivning, men overfor Kunstsmørret ere vi gaaede langt derudover. Der er taget et Særstandpunkt, idet vi have gjort, hvad der kortelig kan siges at være det, at vi for at hindre Forfalskningen, for desto bedre at ramme Forfalskningen, have opstillet visse Betingelser for Handel med denne Vare, saa at vi straffe vedkommende

Handlende, selv om han ingen Forfalskning har begaaet, naar han bryder de Betingelser, vi have opstillet. Det er forøvrigt ikke noget nyt Sikkringsmiddel, man har fundet paa. Der er overhovedet ingen nye Sikkringsmidler mod Forfalskning. Der er her kun et eneste Middel, nemlig Straf og Straffetrusel, det vende vi altid tilbage til. Naar vi nu sige, at de Handlende maa ikke kalde deres Kunstsmør for Andet end Margarin, hvad er det saa, som bøier Kunstsmørret ind under Navnet Margarin? Selvfølgelig ikke Andet end Straffen, som rammer den Mand, som sælger Kunstsmør under et andet Navn. Og hvad er det, som tvinger Kunstsmørret ned i de aflange Bøtter? Det er heller ikke Andet end Straffen, der rammer den Mand, som pakker det i runde. Altsaa man har ikke opfundet noget Nyt paa det Punkt; vi ende altid tilsidst med Straffen, det er vist; thi der er intet andet Middel, men for bedre at ramme selve Tingen, er det, at vi her have gjort den Udvidelse, at vi søge at ramme Noget, der blot staar i Forbindelse med den. Jeg siger, det er det Exceptionelle, og jeg tror at det har Betydning at fremhæve det, ikke alene for Forstaaelsen af den gjældende Kunstsmørlovgivning, men ogsaa for Forstaaelsen af det Forslag, der ligger her paa bort Bord, og ogsaa til Forstaaelsen af den Bevægelse, der er reist mod Kunstsmørret, den Bevægelse, som vil have det helt forbudt. Jeg skjønner ikke rettere, end at den Tankegang, der ligger i den nu gjældende Smørlovgivning, er ganske den samme Tankegang, der ligger i Ministerens Lovforslag, det er Et og det Samme, og ikke noget nyt Princip deri, det er ikke Spor af Andet end den Tankegang, ifølge hvilken vi have negtet Kunstsmørret Smørrets Navn, og ifølge hvilken vi have negtet det Smørrets Fremtrædelsesform, dets Pakning. Det er ganske den samme Tankegang, ifølge hvilken Ministeren yderligere mener, at vi skulle negte Kunstsmørret Smørrets Farve og Smag, det er en og samme Tankegang, fuldkommen i Konsekvens dermed. Naar der nu siges, at det er et nyt Grundlag, kan jeg ikke anerkende det; det ene lader sig begrunde ud fra Sikkerheden mod Forfalskninger, ganske paa samme Maade som det gaar med det andet. Hele Forskjellen er kun en Gradsforskjel, det ene gaar blot noget længere end det andet, men der opstilles ikke noget nyt Princip. Principet er ganske det samme i den nu bestaaende Lov som det, man vil søge gennemført; der behøves intet andet Argument for Ministerens Forslag end for den nugjældende Lov, nemlig Sikkerheden. Naar jeg sender min Pige efter et Pund